

Od vsega začetka je Bog človeka tako oblikoval, da bi znal ta sprejemati njegove darove. Že očake je izvolil, da so slišali klic zveličanja. Vnaprej si je oblikoval ljudstvo in učil trdoglave, kako naj hodijo za njim. Pripravljal je preroke in tako navajal ljudi, kako je mogoče že v tem življenju prejeti njegovega Duha in priti do občestva z Bogom. On, ki ničesar ne potrebuje, je človeku, ki potrebuje Boga, ponudil občestvo s seboj. Tistim, ki si jih je izvolil, je kot stavbenik zarisal pot rešitve. V Egiptu je sam vodil ljudi, ki niso videli kod hoditi. Njim, ki so bili negotovi v puščavi, je dal kar najprimernejšo postavo. Tistim, ki so dospeli v obljudljeno deželo, je dal odlično dediščino. Njim, ki so se vrnili k Očetu, je zakljal pitano tele in jim dal najboljša oblačila. Tako je na mnogo načinov pripravljal človeški rod na sozvočje odrešenja.

Zato sveti Janez pravi v Razoretju: *Njegov glas je bil kot glas mnogih voda.* Teh vodá Svetega Duha je resnično mnogo, kajti nebeski Oče je bogat in velik. Po vseh teh virih je prihajala Beseda in je v obilni meri nudila korist vsem, ki so ji bili poslušni. Vsakemu je predpisovala njemu primeren in prikladen zakon.

Tako je izvoljenemu ljudstvu s postavo naložil izdelavo šotorja, zidavo templja in izbiro leviton, žrtve, daritve in očiščevanja ter še druge dolžnosti svete službe.

Bog sicer vsega tega ne potrebuje, saj je vedno poln vsakršnih dobrin in je imel v sebi, še preden je bil Možes, vso prijetnost in blagodisečo vonjavo. Pač pa je svoje ljudstvo, sicer nagnjeno k malikovanju, tako vzgajal in ga z mnogoterimi opravili utrjeval v stanovitni službi njemu. Z drugotnimi rečmi jih je kljal k prvotnim: od podob k resnici, od časnih k večnim, od telesnih k duhovnim, od zemeljskih k nebeskim. Tako je naročil tudi Možesu: *Napravi vse stvari v skladu s podobami, ki si jih videl na gori.*

Štirideset dni je Možes pazljivo vsrkaval vase Božje besede, nebesko pisavo, duhovne podobe in slikovite napovedi prihodnjih dogodkov. Tako pravi tudi Pavel: *Pili so iz skale, ki jih je spremļjala; in ta skala je bil Kristus.* In potem, ko je navedel odlomek iz postave, zopet doda: *Vse to pa se jim je zgodilo kot podoba in je bilo zapisano v svarilo nam, ki smo doživeli dopolnitev časov.*

S podobami so se torej vadili v Božjem strahu in v stanovitni službi Bogu. Postava jim je tako pomenila šolo, obenem pa tudi prerško napoved prihodnjih dogodkov.

Opombe:

Komentar:
